پیام دوازده

داماد،
بالغ شدن عروس،
و جنگجو بودن برای شکست دشمن خدا

خواندن متون مقدس: یوحنا ۳: ۲۹آ؛ متی ۹: ۱۵؛ عبرانیان ۶: ۱؛ مکاشفه ۱۹: ۷

۱. مسیح، داماد است – متی ۹: ۱۴-۱۵؛ ۲۲: ۲-۳؛ ۲۵: ۱، ۵-۶، ۱۰:

آ. در کل عالم، خوشایندترین شخص،عیسی به عنوان داماد است.

ب. یحیی تعمید دهنده گفت: «کسی که عروس دارد، داماد است» – یوحنا ۳: ۲۹آ.

پ. عیسی خود را به عنوان داماد ارائه داد – متی ۹: ۱۴-۱۵؛ مرقس ۲: ۱۹:

۱. در پایان کتاب مقدس، اصطلاح «همسر بره» را داریم – مکاشفه ۲۱: ۹.

۲. برهٔ خدا (یوحنا ۱: ۲۹)، بازخریدکننده است، ولی بره¬ای که گناهان ما را بر روی صلیب برداشت، داماد ما برای ازدواج نیز هست (مکاشفه ۱۹: ۷).

ت. در حضور داماد، ترسی وجود ندارد؛ وقتی حضور خداوند را لمس کرده، او را به عنوان داماد لمس می‌کنیم، محبوبیت، شیرینی، و طراوت او را لمس می‌کنیم؛ او بسیار دوست‌داشتنی است!

ث. اولین بند از سرود ۱۷۰ می‌گوید: «عیسی، تو دامادِ نیکو، منصوب شدهٔ خدا؛ عزیز و بسیار جذابی، در دلمان بس زیبا!»

ج. چهار راه (یا جنبه) برای ما هست تا از مسیح به عنوان داماد خود مسرت ببریم:

۱. اول، ما همراهانی در خانه عروسی هستیم که از داماد مسرت می‌بریم – متی ۹: ۱۵.

۲. دوم، ما مهمانانی هستیم که از او به عنوان ضیافت خود مسرت می‌بریم – لوقا ۱۴: ۱۵-۱۷؛ مکاشفه ۳: ۲۰؛ ۱۹: ۹.

۳. سوم، ما باکره‌هایی هستیم که از آمدن داماد مسرت می‌بریم – متی ۲۵: ۱-۱۳.

۴. چهارم، ما عروس خواهیم بود که از داماد نهایت مسرت را ببریم – مکاشفه ۱۹: ۷.

چ. مسیر حرکت خداوند امروز، آماده کردن عروس به عنوان همتای داماد برای ازدواج جاودان خدای بازخریدکننده با بازخریدشدگانش است – آآ. ۷-۸؛ ۲۱: ۱-۲، ۹-۱۰.

ح. ما باید درک کنیم که به عنوان داماد، خداوند عیسی همان که می‌آید است:

۱. او می¬آید تا با ما به عنوان عروسش ملاقات کند.

۲. مکاشفهٔ آمدن خداوند، در داماد بودن او شامل شده است.

۲. ما باید بلوغ عروس را ببینیم و بفهمیم – ۲ قرنتیان ۳: ۱۸؛ رومیان ۸: ۲۹؛ افسسیان ۴: ۱۳، ۱۵؛ عبرانیان ۶: ۱؛ مکاشفه ۱۹: ۷ب؛ ۲۱: ۲، ۹:

آ. مکاشفه ۱۹: ۷ب می‌گوید: «عروس او خود را حاضر ساخته است.»

ب. در بلوغ زندگی الهی، محبوبهٔ مسیح به شولَمیت (شکل زنانه «سلیمان») تبدیل می‌شود، بدین نشان که او به بازتولید و تکثیر مسیح تبدیل می شود تا با او برای ازدواجشان مطابقت داشته باشد – غزل غزلها ۶: ۱۳؛ مکاشفه ۲۱: ۲، ۹-۱۰.

پ. معنی کلمه «بالغ» در یونانی «در نقطه پایان» است:

۱. دگرگون شدن، تغییر سوخت و سازی در زندگی طبیعی ما است. بالغ بودن، سرشار شدن از زندگی الهی که ما را تغییر می‌دهد است – عبرانیان ۶: ۱؛ کولسیان ۴: ۱۲؛ رومیان ۱۲: ۲؛ ۲ پطرس ۱: ۳.

۲. آخرین مرحله دگرگونی، بلوغ، کمال زندگی است – آآ. ۴-۸.

۳. یک ایماندار بالغ، بدن مسیح را می‌شناسد و به آن اهمیت می¬دهد، آگاه به بدن و بدن محور است – ۱ قرنتیان ۱۲: ۱۶، ۱۸-۱۹، ۲۱، ۲۴.

ت. همانطور که در عهد جدید استفاده شده است، کلمه «بالغ» به رشد کامل و کمال ایمانداران در زندگی مسیح اشاره دارد، که آنها در زمان تولد تازه دریافت کرده‌اند – تیتوس ۳: ۵؛ ۱ پطرس ۱: ۳، ۲۳؛ متی ۵: ۴۸:
۱. ما هرگز نباید به خودمان قانع باشیم، بلکه باید پیگیر رشد و بلوغ در حیات مسیح باشیم – فیلیپیان ۳: ۱۲، ۱۴.
۲. ما باید ادامه دهیم، تا با فراموش کردن چیزهایی که در پشت سر هستند و با کشش به سوی چیزهایی که در پیش هستند، به بلوغ برسیم، و پیگیر کمال مسرت و کسب مسیح برای نهایت مسرت مسیح در پادشاهی هزاره باشیم – آآ. ۱۲-۱۵.
۳. پیش‌نیاز بلوغ در حیات روحانی، رشد مداوم در حیات الهی است – افسسیان ۴: ۱۵.
۴. حاصل نهایی رشد و بلوغ ایمانداران در حیات مسیح، انسان بالغ است – کلیسا به عنوان بدن مسیح که تا به یک انسان بالغ رشد می کند – آ. ۱۳.

ث. یعقوب در رساله خود، از مثال کشاورزی استفاده می‌کند که مشتاقانه با صبر و شکیبایی در انتظار میوهٔ نفیس زمین است – ۵: ۷:
۱. خداوند عیسی، در واقع کشاورز واقعی، کشاورز منحصر به فرد است – متی ۱۳: ۳.
۲. در حالی که ما با صبر و شکیبایی منتظر آمدن خداوند هستیم، او، به عنوان کشاورز واقعی، با صبر در انتظار بلوغ ما در حیات، به عنوان نوبرها و محصول زمین است – مکاشفه ۱۴: ۴، ۱۴-۱۵.
۳. اگر دعا کنیم، «خداوندا، به سرعت برگرد»، خداوند ممکن است بگوید: «در حالی که تو منتظر بازگشت من هستی، من منتظر بلوغ تو هستم؛ فقط بلوغ تو می‌تواند بازگشت مرا تسریع کند.»
۴. این کمک بزرگی برای ماست که درک کنیم اگر در انتظار بازگشت خداوند جدی هستیم، باید تا به بلوغ در حیات رشد کنیم.

ج. بالغ بودن، شکل گرفتن مسیح به طور کامل در ما است؛ همچنین به این معناست که ما به طور کامل به صورت او دگرگون شده¬ایم – غلاطیان ۴: ۱۹؛ ۲ قرنتیان ۳: ۱۸:
۱. از زمان تولد تازه ما، خداوند در ما کار کرده است تا ما بتوانیم صورت او را داشته باشیم – آ. ۱۸؛ رومیان ۸: ۲۹.
۲. وقتی خداوند صورت خود را به طور کامل در ما ایجاد کرد و به طور کامل از طریق ما ابراز شد، ما در زندگی بالغ خواهیم بود – افسسیان ۳: ۱۶-۱۷.

۳. کلیسا به عنوان عروس مسیح باید جنگجو باشد تا دشمن خدا را شکست دهد – ۵: ۲۵-۲۷؛ ۶: ۱۸-۱۰؛ مکاشفه ۱۹: ۷-۹، ۱۱-۱۶:

آ. کولسیان ۲: ۱۵ جنگی را که در زمان مصلوب شدن مسیح رخ داد، به تصویر می‌کشد؛ در آن زمان صلیب مسیح مرکز عالم بود.
ب. مقصود جنگ روحانی، آوردن پادشاهی خداست – مکاشفه ۱۲: ۱۰.
پ. جنگ روحانی، موضوع بدن است؛ ما یک ارتش جمعی هستیم که برای منافع خدا بر روی زمین در نبرد مبارزه می¬کنیم – ۱۷: ۱۴؛ ۱۹: ۱۴؛ ر.ک. ۲ تیموتائوس ۲: ۴.
ت. مسیح به عنوان یک فرماندهٔ مبارز، با عروسش به عنوان ارتش او برای مبارزه با ضدمسیح در حارمگدون، خواهد آمد – مکاشفه ۱۹: ۱۱-۲۱:
۱. وقتی مسیح با ارتش خود بیاید، به عنوان پسر انسان خواهد آمد – متی ۲۶: ۶۴؛ مکاشفه ۱۴: ۱۴.
۲. او به عنوان پسر انسان، به همتای خود نیاز دارد تا با او مطابقت کرده و او را کامل کند. این همتای او، عروسش خواهد بود – ۲۱: ۲، ۹.
۳. مسیح با غلبه کنندگان، که قبلاً بر شریر غلبه کرده‌اند، ازدواج خواهد کرد.

۴. لباس عروسی – مسیح که به عنوان عدالت روزانه ما، از ما زیست می شود – ما را نه تنها برای شرکت در عروسی، بلکه برای پیوستن به ارتش برای مبارزه به همراه مسیح علیه ضدمسیح در جنگ حارمگدون واجد شرایط می کند – متی ۲۲: ۱۱-۱۲؛ مکاشفه ۱۹: ۷-۸، ۱۴.

ث. در غزل غزل‌ها می‌بینیم که عاشق غلبه کنندهٔ مسیح به زیبایی تیرزا و به محبوبیت اورشلیم می‌شود؛ با این حال، او برای دشمن، چون لشکرهای بیرق¬دار، مهیب است – ۶: ۴، ۱۰:

۱. عاشقان مسیح باید همزمان محبوب و مهیب باشند؛ با این حال، بسیاری از ایمانداران محبوبیت خود را در برابر خداوند و مهیب بودن خود را در برابر دشمن از دست داده‌اند – آآ. ۴، ۱۰:

(آ) محبوبهٔ مسیح در برابر خداوند زیبا و دلنشین، به استواری شهر آسمانی و به آرامی قُدس است؛ همزمان، او جلال پیروزی خود را در برابر دشمن و دنیا به نمایش می گذارد – آآ. ۴، ۱۰.

(ب) محبوبهٔ غلبه کنندهٔ مسیح نه تنها آینده‌ای پر از امید و زندگی کاملاً آسمانی دارد، بلکه پیروزمندی است که مدام در پیروزی خود، فاتح می‌شود – ۳: ۷-۸.

۲. یک ارتش مهیب نشان می‌دهد که غلبه کنندگان خداوند، دشمن خدا، شیطان، را به وحشت می‌اندازند – ۶: ۴، ۱۰:

(آ) دشمن از کلیسایی که به عنوان شهر خدا بناسازی شده است، وحشت دارد – نِحِمیا ۶: ۱۶-۱۵؛ مزامیر ۱۰۲: ۱۲-۱۶.

(ب) شیطان از مسیحیان فردگرا نمی‌ترسد، حتی اگر تعدادشان به هزاران نفر برسد، بلکه از کلیسا به عنوان بدن مسیح، جنگجوی جمعی که علیه او و پادشاهی‌اش می‌جنگد، وحشت دارد – افسسیان ۶: ۱۰-۲۰.

ج. داوود نماد مسیح جنگجو در میان رنج‌هاست (۱ سموئیل ۲۵: ۲۸)، و ابیجایل نماد کلیسای جنگجو است، که در میان رنج‌ها برای پادشاهی خدا مبارزه می¬کند (آآ. ۲-۴۲):

۱. از ۱ سموئیل ۲۵ به بعد، ابیجایل همیشه در کنار داوودِ جنگجو بود و در جنگ‌هایش از او پیروی می‌کرد – آآ. ۴۰-۴۲.

۲. ازدواج ابیجایل با داوود نماد کلیساست که به عنوان ارتشی برای جنگ نام¬نویسی کرد – افسسیان ۶: ۱۰-۲۰.

۳. نماد ابیجایل، شرکت کلیسا با خداوند عیسی در جنگ روحانی را به تصویر می‌کشد:

(آ) نه تنها باید مقصود جاودان خدا برآورده شود و خواست قلبی او راضی گردد، بلکه دشمن خدا نیز باید شکست داده شود؛ برای این، کلیسا باید یک جنگجو باشد.

(ب) جنگ روحانی لازم است زیرا اراده شیطان علیه اراده خدا قرار دارد – متی ۶: ۱۰؛ ۷: ۲۱؛ اشعیا ۱۴: ۱۲-۱۴:

(۱) منشأ جنگ روحانی در تضاد بین اراده الهی و اراده شیطانی است.

(۲) به عنوان کلیسا، مبارزهٔ ما، برای مطیع کردن اراده شیطانی و شکست دادن دشمن خداست – مکاشفه ۱۲: ۱۱.

(۳) گام¬ برداشتن روحانی ما، برای برآوردن مقصود خداست، زندگی ما، برای رضایت مسیح است، و جنگ ما، برای شکست دشمن خدا و حفظ پیروزی اوست.

چ. از طریق جنگ روحانی، مقصود جاودان خدا به طور کامل به انجام می¬رسد؛ «و فرشته ای بنواخت که ناگاه صداهای بلند در آسمان واقع شد که می¬گفتند: «سلطنت جهان از آن خداوند ما و مسیح او شد و تا ابدالاباد حکمرانی خواهد کرد» – ۱۱: ۱۵ب.

© 2026 Living Stream Ministry